

Data publikacji: 22.10.2014

Autor: Ewa Lipska

Wybrane metody i techniki integracyjne kształtujące poczucie bezpieczeństwa oraz przyjazny klimat w klasie

Rozpoczynając pracę z nową grupą uczniów należy pamiętać o okresie adaptacyjnym, w czasie którego nauczyciel powinien podjąć działania służące poznaniu środowiska przez dzieci, umożliwiające jednocześnie integrację z tym środowiskiem. Najskuteczniejszym sposobem zdobywania wiedzy o sobie i rówieśnikach, przełamywania barier i wdrażania do współpracy na progu edukacji wczesnoszkolnej jest zabawa.

Sposoby integracji klasy:

„Krasnoludek” - zabawa integrująca klasę.

- Dzieci siedzą w kręgu. Nauczyciel trzyma w ręku „krasnoludka” i proponuje dzieciom zabawę w kończenie zdań, np. „*Krasnoludek jest ... mały*”.
- Następnie podaje „krasnoludka” dziecku siedzącemu obok, którego zadaniem jest dokończenia zdania wg własnego pomysłu np. „*Krasnoludek jest ... miękki*”.
- Wybrane przez nauczyciela dziecko podaje „krasnoludka” swojemu sąsiadowi, który wymyśla nowe dokończenie.
- Dzieci podają „krasnoludka” kolejno następnym osobom.

„Wrzuć strach do kapelusza” - zabawa kształtująca poczucie bezpieczeństwa, wzajemne zaufanie, akceptację i prawidłową komunikację.

- Zabawa toczy się w kręgu. Każdy z uczestników (prowadzący też) pisze zdanie: (*małe dzieci mogą narysować*) „*W tej klasie (grupie) boję się, że ...*”.

- Karteczki wkładamy do kapelusza (kładziemy na stole), mieszamy je.
- Teraz losowo każdy z uczestników wyciąga karteczkę i odczytuje jej treść na głos (lub omawia rysunek), starając się przekazać, co ta osoba czuła pisząc (rysując).
- W czasie wypowiedzi innym nie wolno komentować, ani zadawać pytań.
- Odpowiedzi mogą dotyczyć: *boję się, że będę wyśmiany, nie znajdę koleżanki, boję się pani, innych nauczycieli*

„Wyspa” - metoda doskonaląca kontakty interpersonalne i pobudzająca aktywność twórczą. (Na wstępie należy przybliżyć uczniom pojęcie „wyspy”.)

- Nauczyciel rozdaje małe, kolorowe kartony, na których zadaniem uczniów jest narysowanie swojej wyspy i nadanie jej nazwy.
- Kolejnym zadaniem będzie narysowanie atrakcji znajdujących się na wyspach zgodnie z nadanymi nazwami.
- Potem każdy uczestnik opowiada o niezwykłościach znajdujących się na jego wyspie w taki sposób, żeby zainteresować nią swoich kolegów.
- Na zakończenie uczniowie mogą łączyć je w archipelagi ze względu na nazwy, atrakcje, itp.

„Kwiat mojej grupy” - metoda stwarzająca okazję do wzajemnego poznania się. Ułatwia wzajemną komunikację w grupie i tworzy sympatyczny klimat.

- Klasę dzielimy na grupy.
- Każda grupa otrzymuje kartkę z narysowanym środkiem kwiatu.
- Każdy uczeń dorysowuje jeden płatek i wpisuje w nim swoje inicjały.
- Następnie uczniowie wymieniają informacje o sobie i w środku wpisują/rysują podobieństwa między sobą, co ich łączy?
- Potem wyszukują, czym się różnią od pozostałych członków grupy i zapisują te informacje na swoich płatkach. Na koniec każda grupa prezentuje swoje wyniki pracy.

„Lustreczko, tylko ja!” - zabawa pozwalająca na przezwyciężanie tremy, nieśmiałości, nabywanie umiejętności autoprezentacji.

- Dzieci oglądają się w lusterku i starają się odnaleźć u siebie cechę wyglądu odróżniającą od pozostałych członków grupy. Prowadzący rozpoczyna

zabawę słowami: „Lustereczko mówi nam.. „

- Następnie zgłaszają się do odpowiedzi i kończą odpowiedź: „...że tylko ja w grupie mam różowe frotki.”
- Nauczyciel prowadzi zabawę do czasu, gdy wszystkie dzieci powiedzą coś o sobie.

„Zaczarowany ołówek” - zabawa sprzyjająca poszukiwaniu i analizie celów grupowych, budowaniu poczucia wspólnoty grupowej.

- Uczniowie dzielą się na kilkusobowe zespoły i na arkuszach rysują, co dobrego chcieliby wyczarować dla swojej klasy.
- Prezentują swoje pomysły na forum klasy i wspólnie zastanawiają się, które pomysły i w jaki sposób mogliby zrealizować.

Literatura:

- J. Krzyżewska „Aktywizujące metody i techniki integracyjne w edukacji wczesnoszkolnej” Cz. I, II. AU OMEGA. Suwałki 1998
- M. Chomczyńska-Miliszkievicz, D. Pankowska „Polubić szkołę”. WSiP. Warszawa 1998
- J. Griesbeck. „Zabawy dla grup”. JEDNOŚĆ . Kilce 1999

Opracowanie: Ewa Lipska – konsultant LSCDN O/Chełm

[Powrót do poprzedniej strony](#)

[Następna strona](#)